

ת"פ 9730/10/22 - מדינת ישראל נגד חליל עואודה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 9730-10-22 מדינת ישראל נ' עואודה(עציר) 29 מרץ 2023

לפני	כבוד השופטת אילה אורן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	חליל עואודה (עציר)

גזר דין

הנאשם הורשע לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע עבירות של פעולות בציוד קצה רט"ן בכלא, לפי סעיף 52(ב)(2)(א) עד (ה) לפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש), התשל"ב - 1971 (להלן: "פקודת בתי הסוהר"), ובעבירה של פעולות בחפץ אסור - התקשרות אסורה בכלא, לפי סעיף 52(א) לפקודת בתי הסוהר.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם היה עצור תחת צו מנהלי בחשד לחברות בארגון טרור (להלן: "הצו המנהלי"), ועובר למועד כתב האישום אושפז בבית חולים עקב החרפה במצבו הרפואי בשל שביתת רעב ממושכת בה נקט. ביום 19.8.2022 הורה המפקד הצבאי לאזור יהודה ושומרון (להלן: "המפקד הצבאי") על התליית הצו המנהלי נוכח מצבו הרפואי של הנאשם, והיות שנשקפה סכנה מיידית לחייו. ביום 18.9.2022 לאחר שיפור ניכר במצבו הרפואי של הנאשם, הורה המפקד הצבאי על חידוש צו המעצר המנהלי נגד הנאשם.

ביום 19.9.2022 בשעה 13:35 הובא הנאשם לבית מעצר "ניצן" ברמלה לשם קליטתו כעצור מנהלי, אז נתפס בחיפוש על גופו, באזור חלציו בתוך טיטול רפואי שלבש, טלפון נייד מסוג סמסונג, מטען, כבל USB ואוזניות. במעשים אלו הורשע הנאשם בהכנסת ציוד קצה רט"ן (רדיו, טלפון נייד) לבית הסוהר, המוגדר כחפץ אסור בהחזקה בבית הסוהר.

השתלשלות ההליכים וטענות ב"כ הצדדים

נגד הנאשם הוגש ביום 6.10.2022 כתב האישום בצירוף בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, ומאז הוא עצור עד לתום ההליכים. צו המעצר המנהלי הסתיים ימים ספורים לאחר חזרת הנאשם לבית המאסר, ולא הוארך מאז.

עם הגשת כתב האישום נדחו הדיונים מעת לעת לבקשת הנאשם, ולאחר מספר דחיות כפר הנאשם במיוחס לו והדין נדחה לשמיעת הוכחות. אולם, הנאשם סירב לצאת מתאו ולהגיע לדיון, ולפיכך נדחה דיון ההוכחות בהעדר אפשרות לקיימו. בפתח הדיון היום הודה הנאשם במיוחס לו, והצדדים טענו לעונש.

ב"כ המאשימה עוה"ד עדי סעדיה הפנתה לערכים המוגנים וטענה כי בענייננו הפגיעה בהם משמעותית, בהיות הנאשם עצור מנהלי בחשד לחברות בארגון טרור שניצל את מצבו הרפואי לצורך ביצוע העבירות, ולנוכח פוטנציאל הסיכון הגבוה בעבירות שביצע. אשר למדיניות הענישה הנוהגת הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה, וטענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות.

בנוגע לנסיבותיו האישיות של הנאשם הגישה ב"כ המאשימה את גיליון הרשעותיו של הנאשם, הפנתה להרשעותיו הביטחוניות בגין ריצה מאסרים ממשוכים, ועתרה להשית על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס משמעותי.

בא כוח הנאשם עו"ד ראמזי קטילאת הפנה לנסיבות המקרה וטען כי מדובר באירוע ברף נמוך של חומרה, שכן הנאשם החזיק בטלפון כדין בעת שהיה מאושפז בבית החולים בהיותו משוחרר מכל צו. עוד בהקשר זה נטען, כי הצו המנהלי פקע לאחר 10 ימים מהגעת הנאשם לבית הסוהר, ולא חודש מאז. יתרה מכך, נטען כי במהלך החקירה נשלל כל חשד שהנאשם ביצע עבירות ביטחוניות באמצעות הטלפון, ולכן החזקתו נעשתה לשם יצירת קשר עם בני משפחתו, שהוא צורך אנושי ברור במיוחד משום שהנאשם הגיע למצב של סיכון חיים ושהה תקופה ממושכת בבית החולים.

באשר למתחם הענישה הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה, וטען שזה נע מ- 6 חודשי מאסר ועד 15 חודשים. ובנוגע לגזירת העונש טענו הסניגורים כי יש להתחשב במצבו הרפואי הקשה של הנאשם, ששוחרר מבית החולים במצב מורכב לרבות בשל הפרעות נוירולוגיות, תת תזונה חריג ופגיעה בספיגה, הגיע למר"ש - בית החולים בשב"ס, כשהוא מתקשה להתנייד וחלש מאוד (טל/3), וגם כיום מצבו של הנאשם אינו בטוב. לפיכך עתרה ההגנה לקביעת עונש בשליש התחתון של מתחם הענישה.

הנאשם בדברו האחרון לעונש הסביר שהוא לא ביקש להבריח את הטלפון אותו החזיק בהיותו בבית החולים, אלא שהוא לבש מכנסי פיג'מה של בית החולים, ולכן בהעדר כיסים הוא החזיק את הטלפון בתוך הטיטול. הנאשם סיפר על מצבו הרפואי הקשה אז, וכי גם כיום הוא מתקשה בדיבור ובהליכה, ומתמודד עם בעיות קוגניטיביות וזיכרון לצד חולשה. הנאשם סיפר כי הוא נשוי ואב לארבע בנות, וכי מאז מעצרו המנהלי הוא לא ראה את משפחתו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם הם בראש ובראשונה מניעת סיכון לשלום הציבור

וביטחון המדינה, במיוחד בהתייחס לאירועי טרור, כמו גם לשם הגנה על הסדר והמשמעת בכלא.

בע"פ 2891/12 **מדינת ישראל נ' רבעא** (15.7.2012), נקבע מפי כב' השופטת ד' ברק-ארז:

"הברחת חפצים לתוך בית הכלא לא רק מאיימת על ביטחון הכלואים והסוהרים בו, אלא ממש חותרת תחת מטרות הכליאה עצמה. חומרה יתרה נודעת להברחת טלפונים ניידים או כל אמצעי תקשורת אחר לתוך בית הכלא, מאחר שהיא מאיימת לאיין את אחת ממטרות הכליאה: הרחקתו של האסיר מן החברה. אכן, לעת עתה, אין חיקוק ספציפי שיוצר הבחנה פורמאלית בין הברחות של חפצים שונים לכלא לעניין חומרת המעשה או חומרת העונש. עם זאת, בית המשפט יכול להביא את נסיבות ביצוע העבירה בחשבון. החומרה הנודעת להברחת טלפונים אל תוך בית הסוהר מקבלת משנה תוקף כאשר אמצעי התקשורת המוברח מיועד לאסירים ביטחוניים אשר ממשיכים לפעול כנגד המדינה אף בתוך בית הכלא."

בע"פ 2378/13 **נאסר נ' מדינת ישראל** (8.5.2014), התייחס כב' השופט י' עמית לחשיבות בהחמרת הענישה ביחס להברחת טלפונים סלולריים לאסירים ביטחוניים, עליו עמד המחוקק בתיקון 47 לפקודת בתי הסוהר, והחמרת העונש הקבוע לצד עבירה זו, כדלקמן:

בית משפט זה חזר והדגיש כי יש מקום להחמרה בענישה לגבי הברחת טלפונים סלולריים לאסירים ביטחוניים (ע"פ 2891/12 מדינת ישראל נ' מוראד (15.7.2012)), ואף יצאה קריאה מבית משפט זה כי המחוקק יקבע עבירה נפרדת ומיוחדת לעניין זה (ע"פ 5152/12 דסוקי נ' מדינת ישראל (22.4.2013)). המחוקק "הרים את הכפפה" ואך לאחרונה בתיקון מס' 47, התשע"ד-2014, תיקן את סעיף 52 לפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש), התשל"ב-1971. בעקבות התיקון, קבוע כיום עונש מאסר של שלוש שנים בגין עבירה זו [...]"

אשר למתחם הענישה ההולם בעבירות בהן הורשע הנאשם, הפסיקה הנוהגת נוקטת ענישה לתקופות מאסר שונות לריצוי בפועל, כפי שניתן ללמוד להלן:

א. ע"פ 2378/13 **נאסר נ' מדינת ישראל** (8.5.2014), דובר באסיר ביטחוני שהבריה לכלא יחד עם אחרים כ-14 טלפונים סלולריים ו-70 כרטיסי SIM, ממניעים לאומניים-ביטחוניים וכספיים. הוא הורשע בשתי עבירות של קשירת קשר לפשע, שלוש עבירות של מתן שוחד, ועבירה של איסור פעולה ברכוש למטרות טרור. בית המשפט המחוזי קבע מתחם של 24 עד 48 חודשי מאסר בפועל לכל אירוע, וגזר על הנאשם עונש של שלוש וחצי שנות מאסר בפועל ו-12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים. בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה.

ב. בע"פ 8926/11 פלוני נ' מדינת ישראל (31.3.2013), דובר בנאשם אשר ריצה עונש מאסר בכלא בשל פעילותו בארגון טרור, שקשר קשר יחד עם פעילים נוספים, להחדרת מכשירים סלולריים לתוך בית הכלא. הנאשם הורשע בניסיון הכנסת והעברת חפץ אסור, ניסיון מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת, מתן שוחד, וניסיון לפעולה ברכוש למטרות טרור. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 40 חודשי מאסר בפועל (20 במצטבר ו-20 חופף למאסרו הנוכחי) ו-10 חודשים של מאסר על תנאי למשך 3 שנים. **בית המשפט המחוזי הדגיש את הסיכון הנשקף מהחדרת מכשירים סלולריים לבית הסוהר (בייחוד לבית סוהר ביטחוני) ואת העובדה שהנאשם היה נתון ממילא במאסר ממושך בגין עבירות ביטחוניות. בית המשפט העליון אישר את העונש, תוך שציין את מדיניות ההחמרה ההדרגתית בענישה בעניינים אלה.**

ג. בע"פ 2891/12 מדינת ישראל נ' רבעא (15.7.2012) דובר בתושב הרשות הפלסטינית, אשר תכנן להבריח לבית הכלא 50 טלפונים סלולריים בתמורה לקבלת סכום של 150,000 ₪. הוא הורשע בעבירה של קשירת קשר לפשע, מתן שירות להתאחדות בלתי-מותרת ואיסור הכנסת חפץ אסור. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה של בין 25 ל-50 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל ו-10 חודשי מאסר על-תנאי (בטרם תיקון פקודת בתי הסוהר, אשר קבע החמרה ממשית בענישה בעבירה זו).

ד. בת"פ (מחוזי ב"ש) 26478-12-13 מדינת ישראל נ' מוצטפא (8.4.2014), הנאשמת הגיעה לבקר את אחיה, אסיר ביטחוני המרצה 20 שנות מאסר. לבקשתו, ניסתה להעביר לו מכשיר טלפון ו-8 כרטיסי sim. היא הורשעה על-פי הודאתה (לאחר רוב שמיעת פרשת תביעה), בסעיפים 52(ב)(2)(א)+(ג) בפקודת בתי הסוהר בצירוף סעיף 25 בחוק העונשין. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 6 ל-15 חודשי מאסר, וגזר עליה 8 חודשי מאסר בפועל.

ה. בת"פ (ב"ש) 33150-09-16 מדינת ישראל נ' אבו צאלח (30.11.2017) הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בהחזקת טלפון נייד, בפי הטבעת שלו, ועשרה כרטיסי "סים" וכרטיס זיכרון בהיותו בכלא. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה הולם הנע בין 12 ועד 30 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל של 24 חודשים, בהתחשב בעברו הביטחוני.

ו. בת"פ (ב"ש) 11035-06-16 מדינת ישראל נ' אל עמורי (3.7.2017), נדון נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בכך שהחזיק בתחתוניו בתאו בכלא, מכשיר טלפון נייד בצירוף כרטיס "סים", אוזניות ומטען. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וגזר עליו עונש מאסר בפועל של 18 חודשים תוך התייחסות לעברו הביטחוני החמור.

ובענייננו, הנאשם הוחזר אל בית המעצר לאחר חידוש צו המעצר המנהלי נגדו. במהלך שלבי הקליטה של הנאשם בבית המעצר "ניצן" לאחר חיפוש על גופו, נמצא כי הוא החזיק את הטלפון הנייד, מטען ואוזניות, במבושיו בטיטול שלבש.

אומנם, הטלפון הנייד לא הגיע לתוככי הכלא, ולא נטען כי נעשה בו שימוש לשם פגיעה ביטחונית כזו או אחרת (דבר שנבדק ע"י רשויות הביטחון ונשלל). דא עקא, פוטנציאל הסיכון שבהחדרת הטלפון הנייד ע"י הנאשם - אלמלא נתפס - משמעותי, וכפועל יוצא גם עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, במיוחד בשים לב שהנאשם סווג כעצור ביטחוני. ודוק, לא אוכל לקבל טענת ההגנה כי הכנסת הטלפון נועדה לצרכיו ההומניטריים של הנאשם.

בהתחשב בעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים ובפסיקה הנוהגת, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש בתוך המתחם

הנאשם בן 42, נשוי ואב לארבע בנות, הודה במיוחס לו ובכך נטל אחריות וחסך מזמנו של בית המשפט - וזאת יש לזקוף לזכותו.

אשר למצבו הרפואי של הנאשם, אין חולק כי הנאשם אושפז בשל סכנה ממשית לחייו עקב שביתת רעב ממושכת בה נקט. מאז שוחרר הנאשם מבית החולים, טופל בבית החולים של שב"ס, ומצבו הוטב לאין שיעור (כך עולה מטל/3). ביחס למצב הרפואי כיום, לא הוגשו תעודות רפואיות עדכניות, ומהתרשמותי מהנאשם במהלך הדיון, ניכר כי הוא לא חזר לאיתנו, כשלדבריו נגרמו לו פגיעה בזיכרון ובדיבור.

לחובת הנאשם רישום ביטחוני מכביד הכולל שלוש הרשעות קודמות: בשנת 2003 נדון בבית המשפט צבאי ביהודה ל- 5 חצי שנות מאסר בגין מסכת עבירות ביטחוניות, לרבות חברות בהתאגדות בלתי חוקית ועבירות נשק; בשנת 2011 נדון ל- 32 חודשים בגין עבירות חברות בהתאגדות בלתי חוקית, ובאפריל 2022 הורשע בפרסום דברי שבח ואהדה כלפי ארגון טרור ונדון לעונש מאסר על תנאי.

בהתחשב בעברו הביטחוני המכביד של הנאשם, היה מקום להשית עליו עונש בשליש העליון של מתחם הענישה ההולם. ואולם, לנוכח מצבו הבריאותי כיום, ובהתחשב בהודאתו במיוחס לו, מצאתי כי נכון להשית עליו עונש פחות מחומרנו.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 16 חודשים, מיום מעצרו 19.9.2022.

2. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע למשך 3 שנים, מיום שחרורו ממאסר.

3. קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו, שישולם עד ליום

1.8.2023

תשלום קנס או פיצויים ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"):
www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגביה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' ניסן תשפ"ג, 29.03.2023, בנוכחות ב"כ המאשימה עוה"ד עדי סעדיה, הנאשם - באמצעות שב"ס, ובאי כוחו עוה"ד רמזי קטליאת ועוה"ד חאלד אזברגה.